

Bilag 5.

Tysk Anordning om Brændselsprisernes Indvirkning paa Lejeforhold, af 22. Juni 1919.

I Henhold til Lov af 17. April 1919 om en simplere Form for Udøvelsen af Lovgivningsvirksomheden, hvor denne paakræves af den økonomiske Overgangstilstand, anordnes herved af Rigsministeriet, med Tilslutning af Statsudvalget og det af den grundlovgivende tyske Nationalforsamling nedsatte Udvalg, som følger:

Artikel I.

Anordningen af 2. November 1917 om Centralvarme- og Varmtvands-Anlæg ændres saaledes:

1. Efter § 2 indsættes som 2a—2d:

§ 2a.

Saafrømt der efter den sidste før nærværende Anordnings Ikrafttræden truffne Prisoverenskomst er indtraadt en saadan Stigning i Udlejerens egne Udgifter til Opvarmning af lejede Rum og deres Forsyning med varmt Vand, at denne Stigning ikke har været til at forudse, og at det ikke med Billighed kan fordres, at Udlejereren alene skal bære de forøgede Omkostninger, kan efter Udlejerens Begæring Voldgiftsmyndigheden anordne en passende Forhøjelse af Lejen eller af den særlig betingede Godtgørelse for Varme eller varmt Vand enten for hele Lejemaalets Varighed eller for et kortere Tidsrum.

§ 2b.

Hvis Godtgørelsen for Varme eller varmt Vand er indbefattet i Lejesummen, kan Voldgiftsmyndigheden i det i § 2a omhandlede Tilfælde i sin Afgørelse bestemme, hvor stort et Beløb af Lejesummen der skal falde paa de nævnte Bi-Præstationer.

Saafrømt Godtgørelsen for Varme eller varmt Vand er særlig bestemt enten i Kontrakten eller efter Stykke 1, kan Voldgiftsmyndigheden fremdeles bestemme, at saadan Godtgørelse skal forhøjes eller nedsættes, saavel som med hvilket Beløb, med hvilke nærmere Modifikationer og fra hvilket Tidspunkt dette skal ske, alt efter Svingningerne i Brændselspriserne i Sammenligning med den i Afgørelsesøjeblikket som almenlydig fastsatte Normalpris.

§ 2c.

Uanset den efter §§ 2a og 2b stedfundne Fastsættelse af Lejesummen eller af den særlige Godtgørelse beholder Lejeren Kravet paa Nedsættelse i Henhold til § 2, 1ste Stykke Nr. 2 og 2det Stykke.